

Mál nr. 148/2024**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.****Nafn váttryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)****Skaðabótaábyrgð. Sveitarfélag.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 6. maí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 24. maí 2024, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að slys hafi orðið hinn 26. október 2023 á fótboltaæfingu í íþróttahúsinu á Hvolsvelli, sem rekið er af X, þegar M lendir í samstuði með þeim afleiðingum að M féll beint aftur fyrir sig, lenti með hnakka á vegg og slasaðist.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á slysi sínu á grundvelli sakarreglunnar. Slysið megi þannig rekja til saknæmrar háttsemi X með því að tryggja ekki viðeigandi öryggisráðstafanir í íþróttahúsinu með hliðsjón af því starfi sem þar fer fram. Nánar tiltekið að að verulegur skortur hafi verið á að öryggisbúnaður með tilliti til fallvarna við umræddan vegg sem var svo nálægt íþróttavellinum væri með viðunandi hætti og í samræmi við skyldur X. Vísar M m.a. til ákvæða reglugerðar um hollustuhætti, nr. 941/2002, með síðari breytingum, sbr. lög nr. 7/1998, um hollustuhætti o.fl., er mælir fyrir um kröfur til reksturs og búnaðar íþróttahúsa. Þá vísar M einnig til þess að X hafi, eftir slysið, klætt umræddan vegg sem sé til marks um að þörf hafi verið að tryggja betur öryggi iðkenda í íþróttahúsinu. Telur M að X hafi brugðist skyldum sínum með því að tryggja viðunandi öryggisráðstafanir í íþróttahúsinu með hliðsjón af því starfi sem þarf fer fram. Vísar M sérstaklega til þess að gera verði ríkar kröfur til rekstraraðila og eigenda íþróttahúss um að viðunandi öryggisráðstafanir séu til staðar í samræmi við þá starfsemi sem fram fer í húsinu og þá staðreynd að um opinbert húsnæði sé að ræða. Þannig hafi skortur á fallvörnum á veggnum haft í sér verulega hættu fyrir iðkendur sem X beri ábyrgð á. Loks vísar M einnig til nokkurra dóma Hæstaréttar máli sínu til stuðnings.

V hafnar kröfum M og vísar til þess að umrætt íþróttahús, sem byggt var árið 1997, hafi verið byggt í samræmi við þágildandi byggingarlöggjöf og viðurkennda staðla. Þá hafi engar athugasemdir verið gerðar við frágang eða umbúnað í húsinu í samræmi við ákvæði fyrrgreindra laga um hollustuhætti og mengunarvarnir, nr. 7/1998 og reglugerð um hollustuhætti, nr. 941/2002. Loks liggja fyrir að þær breytingar sem gerðar voru eftir slysið hafi ekki verið gerðar til að fullnægja kröfum um aðbúnað í íþróttahúsum samkvæmt lögum, reglugerðum eða öðrum stjórnvaldsfyrirmælum. Með bréfi V fylgdi m.a. starfsleyfi fyrir íþróttahúsið. Þá er það afstaða V að ekki verði sýnt fram á að X, eða starfsmenn X, hafi valdið slysi M eða eigi sök á slysi M, vegna saknæmrar háttsemi X. Þannig sé ekkert í gögnum málsins sem sýni fram á eða leiði líkum að því að nokkuð hafi verið athugavert við aðbúnað í íþróttahúsinu né að slysið verði rakið til meints vanbúnaðar. Þvert á móti hafi allur aðbúnaður í íþróttahúsinu verið venjubundinn og í fullu samræmi við gildandi byggingarlöggjöf á þeim tíma þegar íþróttahúsið var byggt og viðurkennt viðmið. Þá er því mótmælt að tilvitnaðir dómur hafi fordæmi um sakarefni málsins.

Álit.

Ágreiningur í málinu lýtur að því hvort slys M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna X hvað varðar fallvarnir eða sérstaka klæðningu við vegg íþróttahússins. Sönnunarbyrði hvílir skv. almennum sönnunarreglum á þeim sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu og að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt. Ekki liggja fyrir gögn í málinu sem styðja þær fullyrðingar M að fallvarnir eða aðrar ráðstafanir við umræddan vegg uppfylli ekki fyrirmæli laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir eða reglugerð nr. 941/2002, um

hollustuhætti. Þvert á móti verður ekki annað ráðið af gögnum málsins en að íþróttahúsið hafi haft gilt starfsleyfi og að aldrei hafi verið gerðar athugasemdir við frágang eða umbúnað í íþróttahúsinu. Þá verður ekki annað ráðið en að starfsleyfið hafi síðast verið uppfært 6. apríl 2018 og útgefið í ágúst 2019. Þó X hafi gert tilteknar ráðstafanir eftir slys M ræður það eitt ekki úrslitum um hvort umbúnaður hússins hafi verið fullnægjandi í greint sinn. Með vísan til framangreinds hefur M ekki sýnt fram á að aðstæðum hafi verið þannig háttað í íþróttahúsinu að slys hans megi rekja til saknæmrar háttsemi X eða annarra aðstæðna sem X beri ábyrgð á. Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum telst M því ekki eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 25 júní 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir